noget på bankfunktionærernes forhold. Lissie Elsass havde talt med en bankbestyrer i Aarhus, og denne havde udtalt, at mulighederne er ens for mænd og kvinder. Derimod har lønningerne intet med ligeløn at gøre. Hun syntes derfor, når vi har et fællesudvalg med D.K.N. om ligeløn, at man må gøre opmærksom på, at der ladeS hånt om ligelønnen og ville henstille til udvalget, at der peges på disse urimeligheder.

Løntarif for bankfunktionærer:

	mænd	kvinder
17 - 25 år inkl.	3.600	3.600
26	3.900	3.600
27	4.200	3.600
28	4.500	3.900
-		
35	5.700	4.500
36	5.700	4.500
37	6.00	4.800

Forslag fra det københavnske distrikt:

Forslag 1.

Dansk Kvindesamfund samlet til landsmøde på Nyborg Strand d. 10. 11. juni 1951 henstiller til justitsministeriet, at der træffes bestemmelse om samkvemsret med et barn for den ene af forældrene i medfør af § 27 i lov nr. 277 af 30. juni 1922 om umyndighed og værgemål i tilfælde, hvor forældremyndigheden over barnet er tillagt den anden af forældrene ved en separations-eller skilsmissedom, selvom dommen er appelleret til højere instans.

Forslag 2.

Dansk Kvindesamfund samlet til landsmøde på Nyborg strand den 10. og 11. juni 1951 henstiller herved til socialministeren, at den i henhold til lov om offentlig forsorg § 194, stk. 1, forandret ved bekendtgørelse af 7. marts 1951, fastsatte indtægtsgrænse for forskudsvis udbetaling af børnebidrag til enligtstillede mødre optages til revision, idet man skal påpege det uheldige i, at grænsen ved sin fastlæggelse (jfr. bilag) er anbragt midt i de kvindelige arbejderes lønningsskala, således at nogle fag opnår den forskudsvise udbetaling, andre ikke, hvorfor ønsket om at komme under grænsen kan give anledning til store forsømmelser.

Begge forslag er kommet fra ungdomskredsen. Lizzi Moesgaard motiverede forslaget om samkvemsretten. Lis Mølbjerg oplyste, at spørgsmålet har været behandlet i det fam.-pol. udvalg. Sigrid Hansen mente ikke, at vi skal tage stilling til spørgsmålet, før vi har fået en del oplysninger gennem børnepsykiater, læger, os.v. Johanne Kristoffersen præciserede, at det drejer sig om samkvemsret i appeltiden og mener, det gør ubodelig skade for de børn, der skal deles således imellem forældrene. Hun mener, at samkvemsretten i 80% tilfælde er til skade for barnet. Lizzi Moesgaard fremhævede, at faderen, i det tilfælde der skal ydes bidrag til barnets opdragelse, ikke vil være interesseret i at yde så meget, når han ikke ser barnet.- Man enedes om at henvise hele spørgsmålet om samkvemsret til det fam.-pol. udvalg. Margrethe Høst Nedrup ville foreslå en henvendelse til ministeriet. Landsformanden foreslog ligesom Margrethe Høst Nedrup henvendelse til ministeriet.

Angående forslag 2 så Lissie Elsass Fredericia gerne, at en sådan re-